

Meghökkenítő párosítás: a kereskedelem és a fenntarthatóság kéz a kézben is járhat

Ha a termelők és a helyi közösségek érdekeit is figyelembe veszik, a kereskedelem eszköz is lehet, nemcsak akadály a fenntarthatóság elérésében – állapítja meg egy frissen zárult uniós kutatási projekt, amelyben tíz ország vett részt a Corvinus Egyetem vezetésével.

Egyedülálló eredményt ért el a Budapesti Corvinus Egyetem azzal, hogy magyar felsőoktatási intézményként nemcsak résztvevője, hanem vezetője lett egy óriási volumenű, 4 millió euró keretösszegű uniós kutatási projektnek. A [Trade4SD](#) (Trade for Sustainable Development, magyarul: Kereskedelem a fenntartható fejlődésért) projekt célja az volt, hogy feltárja, a nemzetközi kereskedelem hogyan tudja előmozdítani a fenntartható fejlődési célokat. Az Európai Unió Horizont Európa nevű keretprogramjában megvalósult projekt az egyetemet is sújtó uniós pénzügyi szankciók előtt, 2021-ben indult és idén májusban zárult le.

A kutatás fő következtetése, hogy továbbra is a kereskedelem liberalizációja a fő irány, amit követni kell, de a fenntartható fejlődéshez szükség van agrár- és környezetpolitikai intézkedésekre, mint például az EU által szorgalmazott karbonadóira vagy az erdőirtás visszaszorítására. A projektben részt vett szakértők állítják, hogy a kereskedelem és a fenntarthatóság céljai nem állhatnak szemben egymással.

“A fenntarthatóság akkor működik, ha a termelők és a helyi közösségek érdekeit is figyelembe veszik. A kereskedelem eszköz, nem akadály”, fejt ki Jámbor Attila projektvezető, a Corvinus Egyetem Fenntartható Fejlődés Intézetének a vezetője.

A szakemberek ezért is szorgalmazzák többek között, hogy növelni kell a vidéken élők jövedelmét, támogatni kell a termelők, különösen a kistermelők piacra jutását. Elő kell segíteni a nők foglalkoztatását is a mezőgazdaságban, hiszen ők [fenntarthatóbban gazdálkodnak](#), ezt egy nemrég publikált corvinusos tanulmány is kimutatta.

A projektben született javaslatok között szerepel, hogy a fenntarthatósági célokat erőteljesebben kell beépíteni a kereskedelmi megállapodásokba, kidolgozásukkor jobban figyelembe kell venni a helyi érdekeket, a fenntarthatóság szintjét mérni kell a kereskedelmi megállapodásokban, és erősíteni kell a kohéziót, a koordinációt az EU döntéshozatali folyamataiban.

“Gyakori, hogy egy brüsszeli irodából fogalmazzák meg a szabályokat, anélkül, hogy megkérdeznék a helyieket, ők mit akarnak”, magyarázza Jámbor Attila.

A Trade4SD projektben 10 országból 13 partner vett részt főként Európából, de voltak közreműködő partnerek Ghánából és Vietnámból is. A kutatók számos nemzetközi szervezet és intézmény – az Európai Bizottság illetékes főigazgatóságai, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) – együttműködésére támaszkodtak. A felmérésekbe nemzeti hatóságokat, minisztériumokat is bevontak, hiszen csak így volt lehetséges átfogó képet kapni az egyes országok helyzetéről.

Az eredmények hozzájárulhatnak ahhoz, hogy javuljon az agrárgazdasággal és vidékfejlesztéssel foglalkozó hatóságok közti koordináció, és kialakuljon egy szélesebb körű szakmai párbeszéd.

Fenntarthatóságot ugyanis nem lehet elérni globális összefogás nélkül.

Sajtókapcsolat:

- press@uni-corvinus.hu

Eredeti tartalom: Budapesti Corvinus Egyetem

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=24063>